

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЯГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

1980 г.

25

СНЕЖНЯ
ЧАЦВЕР
№ 36 (1300)
Выходзіць раз
у тыдзень.
Цана 2 кап.

ПЛЁННЫХ ЗДАБЫТКАУ!

ДАРАГІЯ ТАВАРЫШЫ! Праз некалькі дзён здабыткам гісторыі стане год 1980-ы. Сёння мы можам з упэўненасцю сказаць, што ён з'явіўся годам новых велічных дасягненняў у розных сферах нашага шматграннага жыцця. Савецкі народ пад мудрым кіраўніцтвам Камуністычнай партыі і Савецкага ўрада зрабіў значны крок у сваім эканамічным і сацыяльна-палітычным развіцці. На карце нашай Радзімы паявіліся маладыя гарады і новабудовы, заводы і фабрыкі, адкрылі дзверы новыя сярэднія і вышэйшыя навучальныя ўстановы.

Вялікі рэзананс у савецкіх людзей выклікаў праект ЦК КПСС да XXVI з'езда партыі «Асноўныя напрамкі эканамічнага і сацыяльнага развіцця СССР на 1981—1985 гады і на перыяд да 1990 года». Гэты дакумент вялікай гістарычнай важнасці — яшчэ адно сведчанне клопатаў Камуністычнай партыі аб дабрабыце савецкіх людзей. Усім сваім зместам ён сведчыць аб неабвержных перавагах савецкага ладу жыцця, узрослых магчымасцяў

развітога сацыялізму. У адзінаццатай пяцігодцы яшчэ больш поўна раскрыюцца яго творчыя сілы, яшчэ больш арганічна злучацца інтарэсы і мэты грамадства, працоўных калектываў, рабочых, інтэлігенцыі і калгаснага сялянства. Выкладчыкі, студэнты, супрацоўнікі ўніверсітэта з вялікай цікавасцю і ўвагай аднесліся да вывучэння і абмеркавання праекта.

Надыходзячы год — год XXVI з'езда КПСС. Гэта таксама год юбілею нашага ўніверсітэта. Таму патрэбна, каб намаганні ўсяго шматтысячнага калектыву зліліся ў адзін магутны паток. Неабходна настойліва паглыбляць свае веды, вучыцца і працаваць так, як завяшчаў вялікі Ленін.

Студэнцкія гады — цудоўныя, і разам з тым адказныя пара. У аўдыторыях, на кафедрах, у лабараторыях гартуюцца будучыя спецыялісты, якім працягваць далей слаўныя традыцыі ўніверсітэта. Усе гэта патрабуе ад выкладчыкаў максімальнай аддачы, творчай і ўдумлівай арганізацыі вучэбнага працэсу.

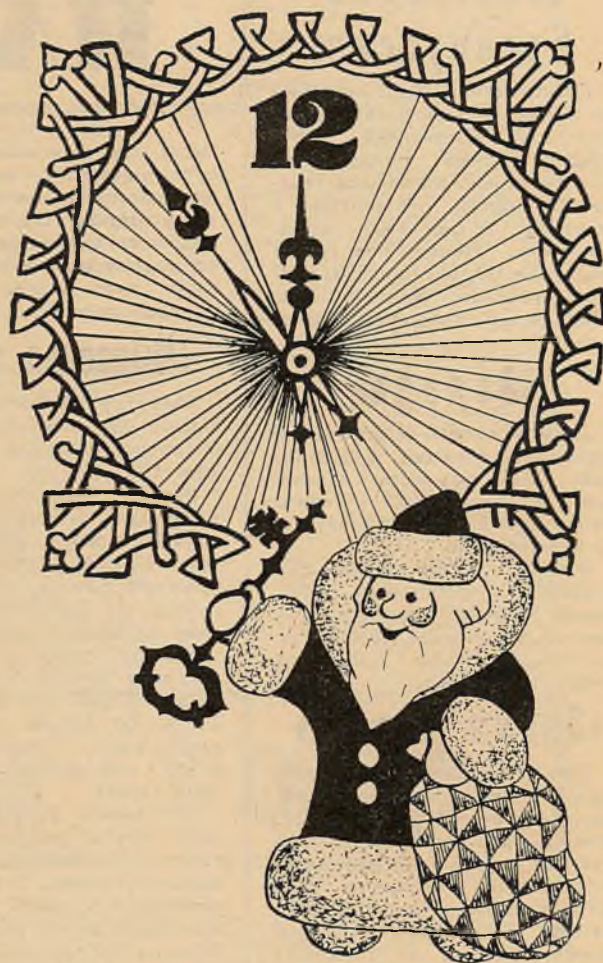
Разам з намі вучацца пасланцы многіх краін свету. Іх прывяла да нас адна мэта — адкрываць цудоўны свет навукі. Пажадаем жа ім поспехаў у гэтай адказнай, складанай справе. І будзем спадзявацца, што веды, набытыя ў БДУ імя У. І. Леніна, будуць накіраваны на ўмацаванне міру, дружбы і супрацоўніцтва паміж людзьмі нашай планеты.

Няхай жа 1981 год стане для ўсіх нас, тых, хто вучыцца, і тых, хто вучыць, годам новых імкненняў і пошукаў, знаходак і здзяйсненняў, няхай ён будзе адзначаны радасцямі адкрыццяў і творчых перамог.

Сардэчна віншваем прафесарска-выкладчыцкі калектыв, усіх студэнтаў і супрацоўнікаў ўніверсітэта з надыходзячым святам.

Шчасця вам, таварышы!

**ПАРТКОМ
РЭКТАРАТ
МЯСЦКОМ
КАМІТЭТ КАМСАМОЛА
ПРАФКОМ**

● СЛОВА ДА ЧЫТАЧА

1300 ЭКЗАМЕНАУ НА ПРЫЗНАННЕ

Чытач! Ты разгарнуў чарговы выпуск газеты «Беларускі ўніверсітэт». Чарговы. Але паглядзі на яго парадкавы нумар. Так-так. Тысяча трохсоты! Юбілейны!

1300 нумароў — 1300 сур'езных экзаменаў на прызнанне. Чытачы — строгія экзаменатары. Яны не даруюць «слабай падрыхтоўкі». Вось чаму кожны нумар — гэта страснае імкненне рэдакцыі знайсці «свайго» чытача: данесці да яго тое, чым ён цікавіцца, што яго турбуе, паведаміць і заклікаць, узрушыць і падрыхтаваць, арганізаваць і накіраваць...

1300 хвалюючых, незабыўных сустрэч. Ім папярэднічала нястомная, падзвіжніцкая праца рэдакцыйнага карэспандэнта і няштатнага аўтара, машыністкі і адказнага сакратара, члена рэдкалегіі і мастака. Часцінка іх сэрца ўкладзена ў кожны радок. У газеце радкоў — каля дзвюх тысяч.

Крок за крокам рабіла газета. Ты трымаеш свежы нумар. Ён яшчэ густа пахне фарбай і не паспеў астыць ад цеплыні друкарскіх машын, ад цеплыні руплівых рук лінаціста, вяр-

(Працяг на 2-й стар.)

● ПЕРАДСВЯТОЧНАЕ ІНТЭРВ'Ю

Ад шчырага сэрца

ЛЕАНІД ГАЙДУКЕВІЧ, намеснік сакратара камітэта камсамола БДУ па інтэррабале:

— Жадаю студэнтам поспехаў у вучобе, актыўнасці ў грамадскім жыцці.

У адносінах да замежных студэнтаў — хацелася б часцей бачыць іх у поўным саставе на занятках, больш ініцыятыўнымі на факультэтах. Адчувайце сябе, як дома!

Т. Ф. ЦІХАМІРАВА, урач паліклінікі БДУ:

— Кажуць, што адна гадзіна смеху прадаўжае жыццё. Дык усмешак вам, вясёлага настрою!

ЛІ АМАДУ, студэнт III курса факультэта журналістыкі (Гвінея-Бісау):

— Пажадаю ўсім здароўя — гэта я лічу галоўным — і радасці ў жыцці. Моцнай сілы волі, каб пераадоляваць усе цяжкасці. Заўжды быць добрымі і прыгожымі.

В. Ф. ЦІКАВЫ, дэкан хімічнага факультэта:

— Галоўнае мае пажаданне — ніколі не губляце надзеі, нават у самых цяжкіх становішчах. Самае лепшае

ў жыцці — наперадзе. Але толькі не чакайце, што гарызонт вашых жаданняў сам наблізіцца. Ідзіце яму насустрач!

АЛЯКСАНДР АГІБАЛАЎ, аспірант кафедры тэорыі фізікі:

— Хачу, каб усе людзі на зямлі сталі сумленнымі ў поўным сэнсе гэтага слова.

У. М. РЭЙЗІН, выкладчык кафедры фізічнага выхавання і спорту:

— Адно з маіх вялікіх пажаданняў — убачыць студэнта БДУ членам Алімпійскай зборнай СССР. Хочацца верыць, што смелыя імкненні нашай моладзі прывядуць да вялікіх спартыўных дасягненняў. Спадзяюся, што імяны будучых чэмпіёнаў, майстроў спорту БДУ прагучаць не толькі на старонках савецкага, але і сусветнага друку.

АЛІНА ГРЫШКЕВІЧ, студэнтка факультэта журналістыкі:

— Хачу, каб у імгненне, калі стары 1980 год уступіць месца новаму 1981 году, увесць зямны шар усміхнуўся і азарыўся промянямі шчасця і міру.

1300 экзаменаў на прызнанне

(Заканчэнне.)
Пачатак на 1-й стар.).
сталышчыка, карэктара, друкара. Іх пільнае вока, майстэрства і вопыт дапамаглі зрабіць гэты крок.
1300 нумароў — 1300 старонак летапіснага Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна. Перагортваць шматтыражку — не толькі прабегчы вачыма, дзе напісана чорным па белым. Гэта шчасце быць сведкам неадольнага росту ўсяго ўніверсітэта, яго шматтысячнага ка-

лектыву — студэнтаў, вучоных, супрацоўнікаў.
1300 працягаў традыцый друкаванага органа ўніверсітэта. «Голас рабфакаўца», «Белорусский студент», «Шлях студэнцтва», «Ленінскім шляхам», «За бальшавіцкія кадры», «За пралетарскія кадры», «За ленінскія кадры», «Кузня пралетарскіх кадрў». Парознаму называлася шматтыражка БДУ. Не ў назве справа. Яна змагалася і змагаецца за далейшае развіццё навуковых даследаванняў і іх усё боль-

шую сувязь з вытворчасцю, павышэнне ўзроўню падрыхтоўкі спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі, паляпшэнне палітыка-выхаваўчай работы ў калектыве.
Традыцыі «Беларускага ўніверсітэта» кавалі А. Акулаў, М. Аўрамчык, Р. Булацкі, А. Волк, В. Дубовік, А. Зінін, І. Навуменка, В. Мацвееў, В. Міхайлаў, А. Лойка, І. Сачанка, М. Цікоцкі, В. Чанін, В. Шыцкі... Яны гартавалі ўніверсітэцкую шматтыражку, у сённяшнім яе вобліку ёсць і іх штрыхі.
Чытач! Юбілей газеты — твой юбілей, тваё свята! Віншуюем. І не развітваемся. У момант, калі ты чытаеш гэтыя радкі, кіпіць праца над наступным нумарам. 1301-м...

ПАВАЖАНЫЯ ТАВАРЫШЫ! СУПРАЦОЎНІКІ ГАЗЕТЫ «БЕЛАРУСКИ УНИВЕРСИТЕТ», ЧЛЕНЫ РЭДКАЛЕГІІ, АўТАРСКИ АКТИЎ! САРДЭЧНА ВІНШУЕМ ВАС З ВЫПУСКАМ ЮБІЛЕЙНАГА НУМАРА.
СЛАЎНЫ ШЛЯХ ПРАЙШЛА ГАЗЕТА. З'ЯВЛЯЮЧЫСЯ ОРГАНАМ ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА, ЯНА ўНЕСЛА ЗНАЧНЫ ўКЛАД У СПРАВУ КАМУНІСТЫЧНАГА ВЫХАВАННЯ СТУДЭНЦКАЙ МОЛАДЗІ, СТАЛА АКТИЎНЫМ ПРАПАГАНДЫСТАМ ДАСЯГНЕННЯЎ УНИВЕРСИТЕТА, ТРЫБУНАЙ ПЕРАДАВОГА ВОПЫ-

ТУ І ГРАМАДСКАЙ ДУМКІ. ГАЗЕТА АПЕРАТЫЎНА АДГУКАЕЦЦА НА ўСЕ ПАДЗЕІ ШМАТГРАННАГА ЖЫЦЦЯ УНИВЕРСИТЕТА, ВОСТРА КРЫТЫКУЕ НЕДАХОПНЫ, ДАБІВАЕЦЦА ІХ ВЫКАРАНЕННЯ.
НЯХАЙ І НАДАЛЕЙ ГАЗЕТА «БЕЛАРУСКИ УНИВЕРСИТЕТ» БУДЗЕ НЯСТОМНЫМ ПРАПАГАНДЫСТАМ, АРГАНІЗАТАРАМ ЦІКАВЫХ СПРАВ, СТРАСНЫМ ЛЕТАПІСЦАМ ФЛАГМАНА ВЫШЭЙШАЙ ШКОЛЫ РЭСПУБЛІКІ.
ПАРТКОМ РЭКТАРАТА МЯСЦКОМ КАМІТЭТ КАМСАМОЛА ПРАФКОМ

«Советская Белоруссия»

Редколлегия, партийное бюро и местный комитет редакции газеты «Советская Белоруссия» горячо поздравляют коллектив многотиражной газеты «Беларускі ўніверсітэт» с выходом в свет 1300 номера газеты. Желаем коллективу редакции дальнейших творческих успехов, журналистских поисков и интересных находок.

«Звезда»

Дарогія калегі! Шчыра віншуюем вас з нагоды выхаду ў свет 1300 нумара старэйшай шматтыражнай газеты беларускіх ВНУ — «Беларускага ўніверсітэта».
Ад усяго сэрца жадаем вам вялікага журналісцкага плёну, новых пошукаў і здабыткаў у распрацоўцы маладзёжнай тэматыкі і заўжды бадзёрага, рабочага настрою.

«Знамя юности»

Шлем сердечные поздравления и самые наилучшие пожелания в день выхода 1300 номера вашей газеты. С маленьких заметок в «Беларускі ўніверсітэце» начинали свой журналистский путь многие из тех, чьи «подвалы» можно ныне увидеть на страницах «Знаменки». Да и не только бывшие журфаковцы, но и выпускники других факультетов могут сказать немало теплых слов в адрес многотиражки, которая была и остается хорошим, верным товарищем каждого студента БГУ.

НАС ВІНШУЮЦЬ

Пусть и в дальнейшем «Беларускі ўніверсітэт» вносит столь же достойный вклад в подготовку кадров, становление молодых специалистов в одном из крупнейших вузов республики, пусть всегда будут остры ваши перья.

«Чырвоная змена»

Калектыў «Чырвонай змены» віншуе шматтыражную газету «Беларускі ўніверсітэт» з выхадом 1300 нумара.
Жадаем вам, дарогія сябры, далейшага творчага пошуку, камсамольскага запалу, баявасці ў вашай рабоце. Нам прыемна бачыць, што ў сваёй газеце вы ўзнімаеце і паспяхова вырашаеце праблемы, якія хвалюць студэнтаў, ярка асвятляеце вучобу і адпачынак, святы і будні моладзі ўніверсітэта. Вы добра адчуваеце, што цікавіць і хвалюе студэнцтва, і гэта робіць папулярнай вашу газету.
Для многіх будучых работнікаў прэсы рэдакцыя вашай газеты з'яўляецца прафесійнай школай. З большасцю сённяшніх журналістаў рэспубліканскага доўку, радыё і тэлебачання мы пазнаёмліліся менавіта праз вашу газету.
Яшчэ раз жадаем вам поспехаў, цікавых і таленавітых аўтараў.

«На страже Октября»

Коллектив редакции газеты

Министерства внутренних дел БССР «На страже Октября» сердечно поздравляет вас с выходом в свет 1300 номера газеты.

Ваша газета является настоящей летописью жизни главного высшего учебного заведения республики — Белорусского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета имени В. И. Ленина.
Журналисты газеты «На страже Октября» всегда с теплотой вспоминают те годы, когда, будучи студентами факультета журналистики, сотрудничали с «Беларускім ўніверсітэтам».

Желаем вам новых успехов в журналистском труде, большого личного счастья.

«Интеграл»

Сардэчна віншуюем вас з выхадом юбілейнага, 1300 нумара газеты. На працягу многіх год «Беларускі ўніверсітэт» — любімая газета выкладчыкаў і студэнтаў буйнейшай навучальнай установы рэспублікі.
Жадаем вам, дарогія сябры, захаваць вернасць традыцыям штотыднёвіка, невычэрпнага творчага духу!
Мы віншуюем з гэтай нагоды! Колькі зведаў ты зім і лет! Маладзей жа год ад году, «Беларускі ўніверсітэт».

«Экономист»

Одна тысяча триста номеров старшей вузовской газеты республики — это одна тысяча триста серьезных экзаменов, сданных самому притязательному экзаменатору — читателю. Это сотни журналистских находок, сотни материалов, составивших в целом летопись прославленного БГУ.

Редакция газеты «Экономист» БГИХ им. В. В. Куйбишева, газетный багаж которой ровно в десять раз меньше, сердечно поздравляет с юбилеем старшего собрата — «Беларускі ўніверсітэт» и желает плодотворной работы на благородной ниве коммунистического воспитания студенческой молодежи.

«Советский медик»

От всего сердца поздравляем журналистов редакции газеты «Беларускі ўніверсітэт», многочисленный авторский актив с выходом в свет 1300 номера.
Присущие вашей газете самобытный почерк, публицистическая направленность и злободневность тематики позволили ей стать подлинной трибуной студенчества. Неоценимую помощь оказывает многотиражка в почетном деле подготовки и воспитания будущих специалистов народного хозяй-

«Технолог»

Ад свайго малодшага сабрата, газеты «Технолог» Беларускага тэхналагічнага інстытута, прыміце самыя шчырыя віншаванні са знамянальнай падзеяй — 1300 нумарам вашай газеты, якая за гады існавання стала сапраўдным калектыўным арганізатарам. У гэтым вялікай заслуга вашага творчага калектыву, якому мы ад усяго сэрца жадаем новых журналісцкіх задумаў, плёну ў працы, пошукаў, творчых знаходак.

«Знамя труда»

Поздравляем вас с выходом юбилейного, 1300 номера газеты. Желаем вам постоянного творческого поиска, горения, мастерства, удач. А конкретнее: чтоб не тупились ваши перья, дышала страстью строка, чтоб слово каждое — по цели, как было, есть, во всем, всегда!

«Совецкі настаўнік»

1300 нумароў «Беларускага ўніверсітэта». І ў кожным адчуваецца імкненне рабіць газету творча, з агеньчыкам.
Калектыў рэдакцыі газеты «Совецкі настаўнік» выказае ўпэўненасць, што вы, паважаныя калегі, і надалей будзеце спрыяць падрыхтоўцы высокакваліфікаваных кадрў.

ТОЛЬКИ ФАКТ

КАНФЕРЭНЦЫЯ ЧЫТАЧОЎ

газеты «Беларускі ўніверсітэт» адбылася на факультэце журналістыкі. Перад студэнтамі першага курса выступілі супрацоўнікі рэдакцыі. Яны расказалі аб рабоце ў газеце, падзяліліся планами на будучае.
Г. БЯЛЬКЕВІЧ.

АЛІМПІЙСКІЯ ЧЭМПІЁНЫ

былі гасцямі студэнтаў БДУ. На творчую сустрэчу прыйшлі неаднаразовыя чэмпіёны свету і Алімпійскія гульні А. Бялова, В. Сідзяк, А. Газаў, удзельнік Маскоўскай Алімпіяды А. Касяноў.
В. ЕФИМЕНКА.

ЛЕКЦЫЯМ — ЭФЕКТЫЎНАСЦЬ І ЯКАСЦЬ Сядзем за першыя парты?

ПРАЦЯГВАЕМ АБМЕРКАВАННЕ ПРАБЛЕМЫ, УЗНЯТАЙ У МАТЭРЫЯЛЕ «ЦІ ВЕЧНЫ «ШЧАСЛІВЫ БІЛЕТ!»

— Як табе не сорамна? Не рві больш канспект на запіскі!
— Як табе не сорамна? Адзін ад гэтай кнігі, слухай выкладчыка!
— Як табе не сорамна? Адвядзі вочы ад акна, вярніся ў аўдыторыю!
Ці не праўда, рэдка хто стане ўсур'ез рабіць свайму таварышу падобныя заўвагі. У матэрыяле «Ці вечны «шчаслівы білет?» І. Цялуйка і Л. Трапезнікава усё ж адаважыліся зрабіць такія папрокі.
Зразумела высакародная мэ-

та аўтараў рэпартажа: змяніць нешта ў нашых адносінах да лекцыі. Яны даюць імгненны здымак. Давайце паглядзім на сябе, задумаемся. І з сорамам адзначым, што так праходзяць некаторыя лекцыі і ў нас. Так праходзіць кароткі час, адведзены нам на актыўнае ўзбагачэнне ведамі.
Вядома, аўтары не спадзяваліся на нейкую дырэктыву дэканата ці камітэта камсамола, якая б змяніла «атмасферу» студэнцкай аўдыторыі, настроіла яе на патрэбны лад. Што можа прымуціць студэнта

вучыцца, акрамя яго ўласнага жадання?
Памятаеце, яно было самым моцным, калі хадзілі мы яшчэ ў «зялёных» абітурыентах. А потым? Растрэслася недзе праз семестры. Але наўсміх пакінула нас: абуджаецца з кожнай глыбокай, удумлівай лекцыяй, з кожнай старонкай разумнай, шчырай кнігі. І тады сапраўды адчуваеш неабходнасць вырвацца з галёркі, сесці ўперад: тут лягчэй успрымаць лекцыю. Згадзіцеся, нязручна пісаць канспект, сядзячы паміж суседзяў, якія гуляюць у «марскі бой», заўзята гартуюць кніжкі, перадаюць запіскі...

І яшчэ адна цікавая з'ява адбываецца ў апошні час на галёрцы. Сюды паціху перасяліліся заядлыя «грамадскія работнікі». І ўжо не пісьмы маці, а справаздачы, працаколы, ведамасці і іншыя канцылярскія атрыбуты засцілаюць апошнія парты.
Я не хачу сказаць: давайце сядзем за першыя парты. Галёрку не перахітрыш — яна застанецца галёркай і тут, у першых радах.
Але ці здолееш ты, мой таварыш студэнт, зрушыць галёрку ва ўласнай зямасці? Ад сесі да сесі пажыць не толькі весела, але і плённа? І, збегавшы на перапынку за булачкай, не забыцца пра сваю духоўную ненасытнасць...
А. ЦІХАНОВІЧ, студэнтка журфака.

«ЛЫЖКА ДЗЁГЦЮ»

«Факт, указаны ў газеце «Беларускі ўніверсітэт» ад 13 лістапада 1980 года ў матэрыяле «Лыжка дзёгцю», меў месца на гістарычным факультэце. Сапраўды, студэнтка 5-га курса аддзялення гісторыі Л. Гужава не плаціла за пражыванне ў інтэрнаце № 1. У цяперашні час студэнтка за ўсе

гады пражывання ў інтэрнаце заплаціла.

Членамі прафбюро факультэта выпісаны ўсе прозвішчы студэнтаў, якія не заплацілі за інтэрнат. Пытанне абмеркавана на пасяджэнні прафбюро».

М. ДАУГЛЯ,
старшыня прафбюро
гістафака.

гадказаць. Бытана і незразумела раскаваў ён аб сваёй рабоце. Увогуле ён заявіў, што ніякага дачынення да ленінскіх пакояў не мае. Ёсць куратары з ліку выкладчыкаў, старасты паверхаў, нарэшце — адказныя за работу ленінскіх пакояў. Чым займаецца камісія? Працялі вечар да кастрычніцкіх свят... Больш нічога А. Калакуці не змог успомніць. А шкада. Студэнтам самім прыходзіцца праяўляць ініцыятыву. Вось і ўзнікаюць стыхійныя «танцы». Незразумела, для чаго існуе культурна-выхаваўчая камісія. Магчыма, для папер, справаздач...

Высветлілася, што не ўсе пакоі забяспечаны неабходным інвентаром. Не хапае сталаў, табурэтак і г. д. Што робіцца студсаветам? Праведзены вопіс. Яшчэ ў пачатку лістапада. А на вуліцы ўладарнічае снежань. Ёсць падстава задаць пытанне: ці не на наступны год адкладзена забеспячэнне?

Нездавальняючае становішча складалася з бытавымі пакоямі. Другі месяц не можа вырашыцца пытанне з іх абсталяваннем. Спачатку не былі ўстаўлены замкі, потым ніяк не маглі забіць цвікі для люстры. Цяпер затрымка за сталамі і прасамі. «Немагчыма атрымаць у каманданта», — адказалі мне ў студсавете. А камандант павяла мяне ў адзін з службовых пакояў: — «Вось тут 136 сталаў. Іх патрэбна

разнесці па паверхах». Студсавет ніяк не можа арганізаваць 2—3 чалавек. Можна зрабіць і такім чынам, каб кожны студэнт адпрацаваў некалькі гадзін на добраўпарадкаванні інтэрната. Гэта ж для саміх сябе. Чаму жыллёва-бытавая камісія чакае, што гэта зробіць нехта іншы?

Наогул студсавет мала дапамагае адміністрацыі інтэрната па гаспадарчай частцы. Хоць у палажэнні аб студэнцкім інтэрнаце, зацверджаным ЦК прафсаюза работнікаў асветы, вышэйшай школы і навуковых устаноў, ясна запісана: «Савет студэнцкага інтэрната ствараецца ў мэтах аказання дапамогі адміністрацыі, прафкому і камітэту ВЛКСМ навукальнай установы ў арганізацыі выхавальнай, культурна-масавай, фізкультурна-спартыўнай работы і палепшэння жыллёва-бытавога абслугоўвання студэнтаў, якія пражываюць у інтэрнаце».

Распрацаваны план ідэйна-выхаваўчых мерапрыемстваў. Вось некаторыя пункты: сустрэчы з замежнымі студэнтамі (іх амаль палова ў інтэрнаце); стварыць спортклуб інтэрната; саюснава рыхтавацца да свят (?!). Здзіўленне, не больш, выклікае такі план работы.

Надыходзіць сесія, сярэдзіна навукальнага года. А ў студсавете, мне здаецца, яшчэ толькі пачатак. З такімі тэмамі далёка не пойдзеш.

М. ЛАХВІЧ.

НА ЗДЫМКУ: Генадзь Вішнеўскі і Анатоль Рудовіч — майстры рэдкай прафесіі. Яны працуюць у шкловыдзімальнай майстэрні хімічнага факультэта.

Фота М. ДУБОВІКА.

КАМАНДЗІРОўКА ў ІНТЭРНАТ

У палоне інерцыі

ІНТЭРНАТ № 2. Сучасны, шматпавярховы будынак. Блочная сістэма пакояў з усімі выгодамі. Студэнты двух факультэтаў пражываюць тут. Журналісты і фізікі.

Студсавет выбраны на агульным сходзе. Складзены графік дзяжурства на паверхах, у фае, створаны аператыўны атрад, прыступілі да афармлення нагляднай агітацыі. Вось што зроблена, што робіцца. Аднак не на такім узроўні, як хацелася бачыць.

Возьмем дзяжурства на паверхах. Так, графік складзены. Але выконваецца як? Куды «прападаюць» дзяжурныя? Старшыня студсавета В. Саўчук і адказны за дзяжурства

ў інтэрнаце С. Роберман заплэўнівалі, што ўсё — «шык і бляск». Адрэзана пасля нашай размовы з В. Саўчуком я прайшоў па інтэрнату. Вынік даволі сумны: з васьмі паверхаў, на якіх жывуць студэнты, на чатырох дзяжурныя адсутнічалі. У той жа вечар, а палове васьмай, нікога з членаў аператыўнага атрада не было ў фае інтэрната. Заўважым, гэта ў нядзелю. Наплыў наведвальнікаў інтэрната ў гэты час найбольшы.

Праз некалькі дзён разам з С. Роберманам мы зноў правярылі дзяжурства. Малюнак — стары. Як тады растлумачыць запэўніванне В. Саўчука і С. Робермана? Не хапае патра-

бавальнасці? Згодзен. Але калі даручана справа, патрэбна выконваць яе не проста «абы з рук збыць».

Востра стаіць пытанне з афармленнем ленінскіх пакояў. У журналістаў гэта работа завяршаецца дзякуючы намаганням студэнта ІІІ курса У. Дзюбы. У фізікаў так і не давялося нічога ўбачыць, акрамя прыгожай аб'явы на 12 паверсе: «Ленінскі пакой працуе з 19.00 да 23.00. Адказны І. Дабрыян». Дзверы пакой ўпрыгожваў вялізны складскі замок. Але Калакуці, старшыня культурна-выхаваўчай камісіі, спачатку ніяк не мог успомніць, на якім паверсе знаходзіцца ленінскі пакой. Прышлося

БЫЦЬ ФЛАГМАНАМ І ў СПОРЦЕ

З XIII СПРАВАЗДАЧНА-ВЫБАРНАЙ КАНФЕРЭНЦЫІ СПОРТКЛУБА БЕЛДЗЯРЖУНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

СУМНЯЯ ПРЫФМЕТАКА

Чарговая справаздачна-выбарная канферэнцыя спортклуба ўніверсітэта адбылася праз два гады пасля папярэдняй. У спартыўным летпісе гэты перыяд — асаблівы. Год назад прайшла VII летняя Спартакіяда народаў СССР, а сёлета — XXII Алімпійскія гульні ў Маскве. На спартакіядзе толькі 5 спартсменаў ўніверсітэта абаранялі гонар рэспублікі, а на Алімпіядзе наогул прадстаўнікоў БДУ не было. Заўважым, што толькі ад Гомельскага ўніверсітэта на спартакіядзе выступала 17 удзельнікаў, а ад Гродзенскага — 13. Былі прадстаўнікі гэтых ўніверсітэтаў і на Алімпіядзе-80. Студэнты з Гомеля і Гродна М. Кіраў і М. Пачанчук сталі прызёрамі Гульніяў.

Спортклуб БДУ не выканаў пяцігадовы план падрыхтоўкі майстроў спорту СССР. Наогул сярод ВДУ рэспублікі па гэтаму паказчыку наш ўніверсітэт займае 18 месца, а па падрыхтоўцы спартсменаў першага разраду і кандыдатаў у майстры спорту яшчэ горш — 22 месца. За апошнія 4 гады ва ўніверсітэце не падрыхтаваны ніводзін майстар спорту міжнароднага класа.

Рэзка знізілася колькасць членаў зборных каманд СССР і БССР. Па выніках рэспубліканскай студэнцкай спартакіяды «Буравесніка» ўніверсітэт ідзе на 6-м месцы, уступаючы калектывам радыётэхнічнага інстытута і інстытута народ-

най гаспадаркі. Як ні горка ўсведамляць, але такі факт. Па выніках агляду-конкурсу на лепшую пастаноўку фізкультурна-масавай работы сярод ВДУ з колькасцю студэнтаў звыш 7 тысяч чалавек Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт займае ў краіне 53 месца...

Далей, як гаворыцца, ісці нельга. У чым жа справа?

НЕ ТОЛЬКІ БАЗА

Помніцца, два гады назад на канферэнцыі спортклуба называліся прычыны адставання. Галоўная з іх — слабая матэрыяльная база (з 1966 года будаўніцтва залаў не вялося, а кантынгент студэнтаў вырас больш чым у два разы). Рэктаратам прымаюцца меры па ліквідацыі такога становішча: вядуцца работы па праектаванні спартыўнага комплексу па вуліцы Кастрычніцкай.

На іншыя прычыны адставання адказаў у некаторай ступені дакладчык — старшыня спортклуба В. П. Шапялевіч. У першую чаргу крок назад тлумачыцца тым, што з боку былога загадчыка кафедры фізыхавання В. Фэфелава недастаткова аддавалася ўвагі камплектацыі кафедры выкладчыцкім саставам, які б здолеў рыхтаваць спартсменаў высокага класа. Многія трэнеры абыякава адносіліся да сваёй работы. Гэта А. Заўялаў, А. Расолька, А. Аніскевіч, М. Церахава і іншыя. Яшчэ два гады назад на канферэнцыі спортклуба крытыкаваліся кафедра і спартыўны клуб за тое, што

яны працуюць па старых метадах. Не выпадкова дзейнасць спортафедры і спартыўнага клуба падваргалася ў лютым 1980 года справядлівай крытыцы на расшыраным пасяджэнні рэктарата.

За апошнія гады знізілася колькасць студэнтаў, якія займаюцца ў секцыях, наогул перасталі існаваць групы спартыўнага ўдасканалення на ручному мячу, грэблі на байдарках і каное, шахматах, шашках. Не праводзіцца заняткі з дубліруючымі саставамі зборных каманд па ігравых відах спорту. Дрэнна працуе секцыя кулявой стральбы.

Нямала недахопаў у правядзенні агульнаўніверсітэцкай спартакіяды, у арганізацыі спартыўна-масавай работы на факультэтах. Часта спаборніцтвы праходзяць стыхійна, з малой колькасцю удзельнікаў і гледачоў, што, зразумела, не садзейнічае папулярнасці спорту.

Дакладчык прыводзіў факты, калі, напрыклад, дрэнна прайшло спаборніцтва на перынысто БДУ па мнагабор'ю ГПА (адказны — выкладчык У. Яжоў). З-за незадавальняючай арганізацыі і няяк на спаборніцтвы былі выключаны з ліку удзельнікаў зборныя каманды біяфака і геафака па шахматах і шашках. (Адказныя — старшыя выкладчыкі В. Мурашоў і А. Ішчанка). На мехмаце, юрфаку, журфаку многія студэнты, якія былі заяўлены, наогул не з'яўляліся на спаборніцтвы.

Была дадзена прынцыповая ацэнка арганізацыі спартыўна-масавай работы сярод супрацоўнікаў ўніверсітэта. Адзнача-

на, што БДУ па падрыхтоўцы значкістаў ГПА сярод супрацоўнікаў займае 18 месца ў рэспубліцы. Вельмі слабай застаецца таксама матэрыяльная база турысцкага клуба, хоць размова аб ёй ідзе ўжо не першы год. Яшчэ мала зроблена спартыўным клубам і прафсоюзам ўніверсітэта па арганізацыі фізкультурна-аздаўленчай работы сярод студэнтаў, якія пражываюць у інтэрнатах. Адзначана слабае выступленне ўніверсітэцкіх зборных каманд па валейболу і баскетболу (мужчыны), стральбе, вольнай барацьбе і інш.

Самакрытычны, дзелаць тон, які быў зададзены дакладчыкам, падтрымалі выступіўшыя ў спрэчках. Ішла жывая, зацікаўленая размова аб нявырашаных праблемах, якія стрымліваюць развіццё фізкультуры і спорту ва ўніверсітэце.

У выступленнях старшыня спартыўных бюро Р. Залескага (фізфак), М. Жука (філфак), А. Камовіча (гістафак), У. Лукашэвіча (юрфак), Л. Манжурі (ФПМ), члена спортклуба В. Ціханюка, в.а. загадчыка кафедры фізыхавання С. У. Макаравіча і іншых узнімаўся вострыя праблемы, якія неабходна рашыць спортклубу і кафедры фізыхавання.

НА УЗРОВЕНЬ СУЧАСНЫХ ПАТРАБАВАННЯў

Рэктар ўніверсітэта акадэмік АН БССР У. А. Белы ў сваім выступленні на канферэнцыі

адзначыў, што сёння цяжка пераацаніць ролю і значэнне спорту ў фарміраванні ўсебакова развітага спецыяліста. Таму партком, рэктарат ставяць задачу перад дэканатамі, партыйнымі і грамадскімі арганізацыямі ўдзяляць кожнаму студэнту-спартсмену максімальную ўвагу, ствараць ім неабходныя ўмовы для вучобы і трэніровак. Наша агульная справа — дастойна сустрэць 60-годдзе з дня стварэння ўніверсітэта, адзначыць яго поспехамі ў спартыўнай рабоце.

На канферэнцыі былі падведзены вынікі чарговай XXVIII агульнаўніверсітэцкай спартакіяды. Пераможцы — калектывы фізічнага, гістарычнага і хімічнага факультэтаў атрымалі прызы. Пераходны прыз рэдакцыі газеты «Беларускі ўніверсітэт» уручаны факультэту журналістыкі — пераможцу агульнаўніверсітэцкага кросу сярод першых курсаў.

Хочацца верыць, што прынцыповы, дзелаць падыход на канферэнцыі да праблем развіцця спорту будзе прадоўжаны ў рабоце новага саставу праўлення спартыўнага клуба. Яго намаганні, а таксама дапамога ўсіх грамадскіх арганізацый, ад якіх залежыць далейшае развіццё фізкультуры і спорту ў Беларускім дзяржаўным ўніверсітэце імя У. І. Леніна, змогуць ліквідаваць адзначаныя недахопы, зноў вернуць ўніверсітэт на перадавыя пазіцыі ў спорце.

У. ШЫК.

Анкета студэнта-выпускніка

1. Прозвішча.
2. Навошта паступілі ў ВНУ (марылі з дзяцінства; цяга да ведаў; бесклапотнае студэнцкае жыццё; прэстыж; больш не было куды ісці).
3. Калі вас пазбаўляюць стыпендыі ці інтэрната, куды вы часцей за ўсё звяртаецеся (у дэканат, у прафком, у газету).
4. Адносіны да вучобы (наведваеце; часта наведваеце; вельмі часта наведваеце; ходзіце кожны дзень).
5. У якім стане залікоўка (няма; ёсць, але не ведаеце дзе; ведаеце дзе, але не ведаеце, што залікоўка).
6. Забыць тое, што вывучалі ў ВНУ, плануеце не раней, чым праз: тыдзень; месяц; год (калі пазней, то ўказаць).
7. Пасля заканчэння ВНУ мяркуеце сесці на шыю: сабе; сваім бацькам; бацькам жонкі ці мужа; іншым родным.
8. Жадаеце размеркавацца: у аддаленыя сельскія раёны; у блізкія сельскія раёны; у максімальна набліжаныя сельскія раёны...

У святочным выпуску ЛІФТА расплачваўся У. Лісоўскі («Расплата»), збіраў словы А. Ваўчонак, дакладваў і праводзіў анкету П. Лагі («Даклад»), мастакафарміцель — Л. Закурдава, аб асабістым думаву дзяжурны ліфцёр — С. Лыскавец («Думкі»).

слоўнік

- Бульдозер — мензурка
- Лобби — отеческий поцелуй
- Программирование — взвешивание
- Роженица — зеркало
- Бармалей — дизайнер-оформитель
- Паспорт — порт, который не принимает
- Пудель — спортсмен-гиревик

У гэтыя святочныя дні ЛІФТ катэгарычна заяўляе:

БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСИТЭТ

Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КПБ.

25 снежня 1980 г.

АТ 19593

Заказ 1898.

220080 МІНСК-80, УНІВЕРСИТЭЦКІ ГАРАДОК, ГЕАГРАФІЧНЫ КОРПУС, п. 14.
ТЭЛЕФОН 22-07-19.

Рэдактар
В. П. ВАРАБ'ЁЎ

СВЯТОЧНАЕ МІНІ-АПАВЯДАННЕ

РАСПЛАТА

Пад збеленай снегам елкай, паплёваючы на рукі, стаяў студэнт Рома Клайнаў і прыкідваў, ці ўвойдзе яна ў блочныя габарыты інтэрната.

«Увойдзе!» — цвёрда рашыў Клайнаў і секануў елку. Яна схамянулася, зарыпела і жалобна нахілілася, як Пізанская вежа.

— Кі-йя! — дзеўбануў Рома яшчэ раз, і елка лягла, асыпаўшы навакольнае асяроддзе і Клайнава шышкамі. «Пляч балаў!» — ацаніў ён работу і, закрывшы вочы, уявіў, як будзе вадзіць карагоды вакол прыгажуні пад музыку «дыска».

Цямнела. Рома пашырыў крокі. Хутка ён пачуў стому ў целе і прыхіліўся да задубелага наскрозь асіны. Закурыў.

«Вунь колькі тут гэтага добра, гаць гаць, — падумаў услых Клайнаў. — А на рынку па рублю метр. Гадзіну ў чарзе трасіся. Дастаяўся — разабраці. А тут бяры — не хачу».

Рома пацягнуў каштоўны груз далей. Хутка ён ужо борзда траляваў елку па абмерзлай Ракаўскай шашы. Пачуўся гул матара.

— Куды? — груба пацікавіўся нехта у кепцы.

— Да бабкі на хутар! — рашуча зманіў Рома. Шкло закрылася, і машына загрузката-ла, пакрыўшы Клайнава адкідамі няпоўнага згарання.

Сцягнула канчаткова. Крок за крокам, няспешна, але ўпэўнена набліжаўся Рома Клайнаў да мэты. Нябачна для сябе і нечакана для астатніх паявіўся ён пад касяком родных дзвярэй. З розных бакоў да яго кінуліся аднакурснікі, таварышы, сябры і іншыя неафіцыйныя асобы. З рук у рукі перадавалі доўгачаканы зялёны цуд. Рому цалавалі, падкідалі, моцна ціснулі аслабелыя рукі і проста вшывалі. Пасля бурнай сустрэчы Клайнава занеслі

ў ванну з гарачай вадой. Адтаіваць.

У 23.50 стол быў накрыты, а ў куце стаяла духмяная навагодняя прыгажуня. Усе былі вясёлыя, у свежых кашулях і без галаўных убораў.

— Таварышы! — святочна прамовіў Рома...

Раптам у дзверы рашуча па-стукалі.

— Дзед Мароз, Дзед Мароз! — запляскалі ў далоні прысутныя, і на парозе паявіўся чалавек з чырвоным носам і ў валенках.

— Іван Фёдаравіч Макаравус — участковы ляснічы, — ветліва прадставіўся ён і працягнуў квітанцыю на штраф. Яна пайшла па руках і нарэшце дасягнула Клайнава. Ён папярхнуўся, згорбіўся і пачырванеў да самых вухэй.

«Гэта расплата», — падумаў ён.

Новы год уступіў у свае правы.

ЛІФТ — гэта Лірычна-Іранічны Факультэт, які ўтварыўся пры дапамозе і прамым уплыве нікім не запланаванага і не ўлічанага колькаснага і якаснага жартуўнікага расшырэння кафедры гумарыстычнага і сатырычнага аналізу. ЛІФТ сардэчна віншуе сам сябе з днём нараджэння і жадае працаваць у Новым, 1981 годзе, з сапраўдным студэнцкім запалам!

ДУМКІ

(ЗІМНЯЯ НАВЭЛА)

Тры тысячы семсот трыццаць пяць.
Тры тысячы семсот трыццаць шэсць.
Тры тысячы семсот трыццаць сем...
Учора Рымбікаву з дому пасылку прysłалі: сала, вяртанне, яблыкі. Трэба ў госці сёння зайсці. Быццам за канспектам...
Тры тысячы семсот трыццаць восем...
А Ніначка з другой групы нічога. Вочы задумненыя, позірк нейкі загадкавы. У кіно абавязкова запрашу...
Тры тысячы семсот трыццаць дзевяць.
Тры тысячы семсот сорок...
Так, пакуль не забыўся! Трэба ж Фазаву рубель вярнуць. Як-нік месяц прайшоў. Абавязкова!...
Празвінеў званок, і трэцякурснік Фёдар Забрындзін стомлена выйшаў з аўдыторыі, так і не ўбачыўшы, як тры тысячы семсот сорок першая сняжынка праляцела за акном...

ДАКЛАД

У сем гадзін дваццаць тры минуты ў актавай зале інстытута пачалася навуковая канферэнцыя. Першым на кафедры

падняўся студэнт Фёдар Бязглуздаў.

— Таварышы, — пачаў ён і наліў вады ў стакан, — я буду вельмі лаканічным, бо тэма, якая прысвечана праблеме комплекснага аналізу мастацкага твора, мае для літаратуразнаўчай навукі вялікае значэнне і таму не дапускае ніякай блытаніны ў яе раскрыцці. Я хачу толькі павярхоўна, не крапаючыся глыбіню, раскрыць перад вамі здзіўляючае эстэтычнае багацце твора Нікадзіма Пікіна «Карчы», якое іскрыцца і пульсуе ў кожным радку хваляваннем і магутнай напружанасцю.

Усе прыціхлі.
Фёдар Бязглуздаў адным зал-

пам выпіў увесь стакан і наліў яшчэ.

— Я зрабіў адкрыццё! Так! Раман Нікадзіма Пікіна вельмі складаны, шматгранны, паліфанічны. У творы ёсць эпілог, незвычайны сюжэт, арыгінальная кампазіцыя, прысутнічаюць вобразы як галоўныя, так і другарадныя, маецца пейзаж, лірычныя і публіцыстычныя адступленні, унутраныя маналогі, дыялогі і іншае. Але галоўнае ў рамане — гэта мова. У рамане 37 частак, 3803 сназы, з іх простых — 792, складаназлучаных — 986, складаназалежных — 2632. Назоўніку — 14134, прыметніку — 13001, дзеясловаў — 13587, лічэбнікаў роўна тысяча, займеннікаў — 1999, прыслоўяў — 605, дзеепрыметнікаў — 704, дзеепрыслоўяў — 1305... Слухачы прыкметна спяхмурнелі і пачалі пазяхаць.

— А зараз паглядзіце, што робіцца з членамі сказа, — раз'юшана грывнуў Бязглуздаў. — Вызначніку ў рамане 12713, дзейніку — 12013, дапаўненняў — 6835, азначэнняў — 7319, акаліч... — ён папярхнуўся, за-нашляўся, узяў стакан і ў момант асушыў яго.

— Вельмі душна! — закруціў галавою прафесар, які сядзеў у першым радзе і расчыніў абло. У залу уварвалася марознае снежаньскае паветра. Аўдыторыя ажыла. Перасталі пазяхаць нават тыя, хто не паважаў сты-стынку.

Аратар працягваў: — Эпітэтаў у рамане 199999, метафар — 1503, алегорый роўна 400, інверсій — 111, сінонімаў — 696, амонімаў — 539, антонімаў — 820, прыназан — 51, прымаван — 113... Марознае паветра п'яніла, го-

лас Бязглуздава гайдаў, бы на хвалях... Не драмалі толькі загартаваныя, трэніраваныя. Прафесар Анулаў пазяхаў, глядзеў у анно, дзе па даху трохпавярховага дома ў двары інстытута, асцярожна, крок за крокам, падкрадвалася да вялікага і смачнага голуба ношка.

— Глядзі, глядзі, Кірыл Пятровіч, — тыцнуў у бок Анулаў заснуўшага суседа. — Зараз цапне, бачыш?

Сусед працнуўся, замірпаў вачыма.

Кошка нечакана скокнула і злавіла голуба.

Але Бязглуздаў загрымеў яшчэ больш:

— У рамане 473 звароты, 15 унутраных маналогаў, 320 дыялогаў, 407 выпадкоў прамой мовы і 704 — усноснай...

— Малайчына якая, а? — не вытрымаў Анулаў і лягнуў суседа па плячах. — Які спрыт...

Зала забылася аб дакладчыку. Яна глядзела на дах.

— Пераходжу да вывадаў, — гучаў здалён голас Бязглуздава. — Аўтар глыбока ведае сучаснае жыццё. Старонкі, прысвечаныя апісанню баталій і пядын-каў, проста выдатныя. Колькі ў іх пыталнікаў і клічнікаў!

...Кошка абгрызала апошнюю костачку сваёй ахвяры.

— Дзякуй за увагу! — закончыў Бязглуздаў.

— Малайчына! — абрадаваўся прафесар Анулаў.

— Цудоўна, цудоўна! — пранеслася з усіх бакоў.

Фёдар Бязглуздаў знямеў. Потым, дапіўшы шосты стакан, выцер пот і пачаў кланяцца:

— Дзякую, дзякую, таварышы!

Канферэнцыя працягвалася...

Марознае паветра п'яніла, го-